

РЕШЕНИЕ

№ 7614

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **8563** по описа за **2013** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Л. С. Л. от [населено място] срещу Решение от 14.06.2013 година, постановено по н.а.х.д.№2934/2012 година по описа на СРС,12 състав,потвърждаващо Наказателно постановление №807/17.01.2012 година, издадено от Началник АНД при СДВР,с което последният на основание чл.179,ал.2 от ЗДВП наложил на Л. С. Л. от [населено място] административно наказание – глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДВП.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение.Твърди се,че изложеното в АУАН и в Наказателното постановление не отговаря на обективната действителност, като АУАН е непълен и неточен- липсват подробни данни за извършеното нарушение, както и по отношение на автомобила,с който е осъществил ПТП, като действителните обстоятелства случая са други и са игнорирани от страна на СРС. Сочи се още,че СРС не е обсъдил приложените по делото доказателства, и най- вече , че другият водач именно е извършил нарушението ,като не е пропуснал преминаването му в съседната пътна лента.Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание,касаторът-Л. С. Л., редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация-СДВР,редовно и своевременно призван, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор Никова,изразява становище за неоснователност на касационната жалба и желае първоинстанционното съдебно решение да бъде оставено в сила.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.Съображенията за това са следните:

Въз основа на правилно изяснена фактическа обстановка, обосновано СРС е приел, че касаторът е осъществил посоченото и в акта, и в наказателното постановление административно нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДВП, вменяващо в задължение на всеки водач на пътно превозно средство при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента,да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея, като е причинил ПТП на дата 05.01.2012 година, Л. управлявайки Автобус с рег. [рег.номер на МПС] и движейки се по [улица]от откъм бл." Т. К." и срещу блок 18 при частично навлизане в съседна пътна лента, непропуска движещото се в тази лента/ дясна/ МПС-лек автомобил, управляван от красимир В. и реализира ПТП с движещия се от дясно лек автомобил.Л. проделени ен водач на пътно превозно средство е даден ав разпоредгаба на парграфб,т.25 от ДР на ЗДВП, според която "Водач" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци,което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата. Понатието пътна лента е дефинирано в парарфа 6, т.2 от ДР на ЗДВП и това е надлъжната част от пътя, очертана или не с маркировка и осигуряваща движението на недвуколесни пътни превозни средства в една посока едно след друго.Наред с това, от събраните по делото доказателства е установено по безспорен начин извършване на посоченото в акта, и в наказателното постановление нарушение на чл.25,л.2 от ЗДВП от страна на касатора.Нарушението е доказано по несъмнен начин както от писмените ,така и от гласните доказателства, което сочи на правилно ангажирана административно- наказателна отговорност на касатора.СРС е допуснал исканите от страна на касатора гласни доказателства и ги е кредитирал наред с останалите гласни и приложени писмени доказателства, като фактът,че на едни е дал вяра, а на други не, е продиктуван от преценката на доказателствата по вътрешно убеждение.Неоснователен е и доводът на касатора ,че в АУАН не е посочено подробно нарушението, както и автобусът ,който е управлявал , както и всички обстоятелства по нарушението ,защото и в АУАН, и в НП ясно и недвусмислено са посочени както датата,мястото и часът на извършване на нарушението,така и останалите подробно описани елементи от състава на нарушението- в това число и именно с какво превозно средство е предизвикано ПТП,кой го е управлявал и в какво се изразява самото нарушение. Що се касае до показанията на свидетеля-приятел на касатора, то обосновано СРС е приле ,че тези показания са само и единствено с цел защитната теза на жалбоподателя, и се опровергават от събраните по делото както писмени,така и гласни доказателства. Твърдението на касатора, че другият участник в ПТП е виновен за нарушението и той

трябва да бъде санкциониран е голословно и не се подкрепя от събраните доказателства.

След като нарушението е доказано,то съвсем законосъобразно административно-наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършеното нарушение,подбудите за неговото извършване,отчел е обстоятелството ,че нарушителят е с трайно установени навици да върши нарушения от същия вид – да предизвиква ПТП и е наложил санкция- глоба в размер на 100 лева по реда на чл.179,ал.2 от ЗДВП в минимума на закона.Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение,и ще допринесе за постигане целите на наказанието,визирани в чл.12 от ЗАНН,и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред.Като е достигнал до тези правни изводи,СРС е постановил едно правилно решение,което следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 14.06.2013 година,постановено по н.а.х.д. №2934 /2012 година по описа на СРС,12 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.